

POSTANOWIENIE

Dnia 26 kwietnia 2017 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie - Wydział III Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Barbara Białecka (spr.)
Sędziowie:	SSA Urszula Iwanowska SSO del. Gabriela Horodnicka-Stelmaszczuk

po rozpoznaniu w dniu 26 kwietnia 2017 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa R. P.

przeciwko (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w K.

o zadośćuczynienie w związku z mobbingiem, odszkodowanie i przeproszenie

na skutek zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Okręgowego w Szczecinie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 9 grudnia 2016r. sygn. akt VI P 44/16

p o s t a n a w i a :

uchylić zaskarżone postanowienie, pozostawiając rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego do orzeczenia końcowego.

SSO del. Gabriela Horodnicka- SSA Barbara Białecka SSA Urszula Iwanowska Stelmaszczuk

UZASADNIENIE

R. P. wniósł pozew przeciwko (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w K. domagając się w punkcie 1- zasądzenia 39.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami tytułem zadośćuczynienia, w punkcie 2- zasądzenia 10.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami tytułem odszkodowania za nierówne traktowanie, oraz w punkcie 3 zobowiązania pozwanego do zamieszczania codziennie przez okres miesiąca w prasie oświadczenia o treści wskazanej w treści pozwu.

Postanowieniem z 9 grudnia 2016 r. Sąd Okręgowy w Szczecinie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych wyłączył do odrębnego postępowania roszczenie opisane w pkt 3 pozwu, a w pozostałej części stwierdził swoją niewłaściwość i przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu Szczecin – Centrum w Szczecinie IX Wydziałowi Pracy i Ubezpieczeń Społecznych jako właściwemu rzeczowo i miejscowo.

W uzasadnieniu Sąd Okręgowy wskazał, że w zakresie właściwości rzeczowej, co do zasady sądem właściwym w pierwszej instancji jest sąd rejonowy (art. 16 k.p.c.). Zgodnie z art. 17 ust. 4 k.p.c., do właściwości sądów okręgowych

należą sprawy o prawa majątkowe, w których wartość przedmiotu sporu przewyższa siedemdziesiąt pięć tysięcy złotych. Sąd okręgowy jest również właściwy do rozpoznania w pierwszej instancji spraw o prawa niemajątkowe i łącznie z nimi dochodzone roszczenia majątkowe. Sąd Okręgowy podkreślił, że jeżeli przedmiotem roszczenia jest wyłącznie np. zapłata zadośćuczynienia za stosowanie mobbingu lub odszkodowania za nierówne traktowanie właściwy będzie sąd okręgowy tylko wtedy, gdy wartość przedmiotu sporu będzie wyższa niż 75 tys. złotych. Powództwo w sprawach z zakresu prawa pracy może być wytoczone bądź przed sąd właściwości ogólnej pozwanego, bądź przed sąd, w którego okręgu praca jest, była lub miała być wykonywana, bądź też przed sąd, w którego okręgu znajduje się zakład pracy (art. 461 § 1 k.p.c.). Analiza treści pozwu, w ocenie Sądu I instancji wskazuje, że z uwagi na wartość przedmiotu sporu (niższą niż 75.000 zł) oraz z uwagi na przedmiot sporu, właściwym do jej rozpoznania jest sąd rejonowy.

Zażalenie na powyższe postanowienie w całości wywiódł powód. Zarzucił naruszenie:

1. przepisu postępowania – art. 17 pkt 1 k.p.c. przez jego niezastosowanie, polegające na pominięciu przez Sąd Okręgowy okoliczności, że pozwem z 24 marca 2016 r. objęto prawa niemajątkowe (pkt 3 pozwu) i łącznie z nimi dochodzone roszczenia majątkowe (pkt 1 i 2),
2. przepisu postępowania – art. 17 pkt 4 k.p.c. przez jego zastosowanie mimo, że w sprawie znaleźć zastosowanie powinien art. 17 pkt 1 k.p.c.,
3. przepisu postępowania – art. 6 k.p.c. przez jego niezastosowanie polegające na podjęciu czynności – wydaniu zaskarżonego postanowienia, które stoi w sprzeczności z zasadą szybkości i ekonomiki postępowania.

Wskazując na powyższe zarzuty powód wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym według norm przepisanych.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie powoda zasługiwało na uwzględnienie i w konsekwencji skutkowało wydaniem orzeczenia o charakterze kasatoryjnym.

Wskazać należy, że zgodnie z art. 17 ust. 1 k.p.c. do właściwości sądów okręgowych należą sprawy o prawa niemajątkowe i łącznie z nimi dochodzone roszczenia majątkowe. Słusznie w tym zakresie wskazywał skarżący, wspierając się stanowiskiem doktryny, że jeżeli powód domaga się udzielenia ochrony prawu niemajątkowemu, to sąd okręgowy rozpozna także jego roszczenie majątkowe (np. o odszkodowanie, zadośćuczynienie, czy zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej na cel społeczny), niezależnie od wartości przedmiotu sporu. Nie można zapominać, że niniejsza sprawa, w świetle treści pozwu niewątpliwie wypełnia dyspozycję wyżej cytowanego art. 17 ust. 1 k.p.c., a jednocześnie jest sprawą z zakresu prawa pracy, gdyż roszczenia R. P. swoje źródło mają w stosunku pracy, który łączył go z pozwaną (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w K.. Oznacza to, że przedmiotowa sprawa podlega rozpoznaniu przez sąd okręgowy.

Nie można się przy tym zgodzić z Sądem I instancji w przedmiocie wyłączenia żądania wyrażonego w punkcie 3 pozwu, a dotyczącego obowiązku zamieszczania w prasie oświadczenia o określonej treści, mającego częściowo rekompensować poniesioną przez powoda krzywdę, która w jego ocenie powstała wskutek naruszeń, jakich dopuścił się pracodawca – (...) Polska, do odrębnego postępowania.

Sąd Apelacyjny podkreśla, że podstawa faktyczna wszystkich roszczeń powoda jest tożsama, zaś w jego ocenie ma ona źródło w stosunku pracy, jaki łączył go z pozwaną. Oznacza to, że wyłączenie poszczególnych roszczeń do odrębnego postępowania, byłoby sprzeczne z zasadą ekonomiki postępowania, gdyż zmuszałoby sąd rozpoznający zarówno sprawę o roszczenia majątkowe (pkt 1 i 2 pozwu), jak i ten rozpoznający sprawę o roszczenie niemajątkowe (pkt 3 pozwu) do dokonywania odrębnych ustaleń faktycznych, w de facto identycznym zakresie, co powodowałoby

konieczność przesłuchiwania tych samych świadków, czy powoda, przedstawiania dokumentów - dwukrotnie. Nie budzi bowiem wątpliwości, że podstawy wszystkich wskazanych w pozwie roszczeń powód doszukuje się w stosunku pracy, jaki wiązał go z pozwaną. Nie można jednocześnie tracić z oczu, że pozew wpłynął do Sądu Okręgowego 25 marca 2016 r., zaś zaskarżone postanowienie wydano 9 grudnia 2016 r. W ocenie Sądu Apelacyjnego fakt, że w tym okresie (8 miesięcy) Sąd Okręgowy podejmował czynności, które ściśle zmierzały do merytorycznego rozpoznania sprawy, (w szczególności wydawał zarządzenia oraz dokonywał analizy dokumentacji, a także przyjmował pisma i wzywał do uzupełniania materiału dowodowego) świadczy o tym, że w chwili wniesienia pozwu był on właściwy. Zgodnie zaś z art. 15 § 1 k.p.c. sąd właściwy w chwili wniesienia pozwu pozostaje właściwy aż do ukończenia postępowania, choćby podstawy właściwości zmieniły się w toku sprawy.

W kontekście powyższego Sąd Apelacyjny uznał, że powód prawidłowo ustalił właściwość rzeczową Sądu Okręgowego w Szczecinie VI Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, dla rozpoznania całości żądania wyrażonego w treści pozwu. Nie zachodziła zatem potrzeba wyłączenia któregośkolwiek roszczenia do odrębnego postępowania. Oznacza to, że zaskarżone postanowienie wydane zostało z naruszeniem przepisów postępowania i jako takie nie może utrzymać się w obrocie prawnym. W tej sytuacji Sąd I instancji obowiązany będzie dalej prowadzić sprawę, a w konsekwencji rozstrzygnąć o całości roszczeń R. P..

Mając na uwadze powyższe Sąd Apelacyjny uchylił zaskarżone postanowienie na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. (pkt 1).

W ocenie Sądu Apelacyjnego, jakkolwiek zażalenie powoda było zasadne, na tym etapie postępowania brak było podstaw do rozstrzygnięcia o kosztach postępowania zażaleniowego. Zgodnie bowiem z art. 108 § 1 k.p.c. sąd rozstrzyga o kosztach w każdym orzeczeniu kończącym sprawę w instancji. Mając na względzie, że niniejsze orzeczenie nie kończy postępowania w sprawie, a jego skutkiem jest dalsze procedowanie przez Sąd Okręgowy, o kosztach postępowania zażaleniowego orzeknie Sąd I instancji w orzeczeniu kończącym postępowanie, zgodnie z zasadą wyrażoną w cytowanym art. 108 k.p.c. (pkt 2).

SSO del. Gabriela Horodnicka- SSA Barbara Białecka SSA Urszula Iwanowska Stelmaszczuk